

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ

ΠΛΑΤΩΝ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟΝ
ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ

ΤΟΜΟΣ Δ'. - ΤΕΥΧΟΣ Α' ΚΑΙ Β'.

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ ΚΑΙ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1881

Οὐκ ἔστιν παρ' ἡμῶν δε δευτέρου ἀριθμοῦ
βουλίσματα ἢ παρ' αὐτίκας καὶ αὐτῶν καὶ
ἐν αὐτοῖς εἰσέλων. (Πλάτ. Θεάγος.)

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Χ. Ν. ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΩΣ

1881

Ε.Υ.Δ της Κ.τ.Π
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2008

μιά φωτιά τούρκικη, καὶ ἀφ' οὗ τῷ δῶκαν ἓνα νταγριμπέσι¹ ὡς π' ἔβα-
 λε καὶ ἔς τὴν ἀσκάλη του, τὸν ἐρρίζανε μὲς' τὴ φωτιά κ' ἐκάη σούμπιτος.²
 Ἐσκουζ' ἐφώναζ' ἐβρουχηόσαν³ ἄν τὸ γελάδι, ἀλλὰ τοῦ κάκου ἦρθ' ὁ
 κόμπος ἄστὸ χτένι πληγὰ, δὲν εἶχε μερμετέι.⁴ Ἐκόντηνε τὸ σκοινί τοῦ
 κλέφτη· ἡ θεῖα δίκη βραδέως ἐπέρχεται, παιδιά μου ἀμείλικτος καὶ δι-
 καία! Τέτοια ἦσαν, π' ὀρίζετε τὰ ἄστερνά τοῦ κὺρ τσοπανάκου, κ' ἔτι
 καταγτάνε τῆς περισσότεραις βολαῖς οἱ κλέφταις, οἱ τρουπίδες καὶ ψεύταις.

Ἐπιγράμμιον ἐν Βυτινῇ τῇ 15 Νοεμβρίου 1884.

Ὁ ἑταῖρος

ΠΑΝ. ΠΑΠΑΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ ἱερεὺς
 πρ. σχολάρχης.

ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΣΙΑ.

« Ὁδηγὸς τῶν ἀπλῶν τοπογραφικῶν περιγραφῶν. »

ὑπὸ τὴν ἀνωτέρω ἐπιγραφὴν ὁ Α. Μηλιαράκης ὁ ἀπὸ πολλοῦ ἀδύκνως
 καὶ εὐδομίμως εἰς γεωγραφικὰς ἐργασίας καὶ συγγραφὰς ἀσχολούμενος
 ἐκπονήσας ἐξέδωκεν ἄρτι πολυτιμώτατον βιβλιάριον. Τὸ ρηθὲν βιβλίον,
 ἐκ τριῶν περίπου ἀπαρτιζόμενον τυπογραφικῶν φύλλων, περιέχει πλὴν τοῦ
 προλόγου καὶ τῆς εἰσαγωγῆς δύο κεφάλαια, ὧν τὸ μὲν διήρηται εἰς ἑξ
 τμήματα, τὸ δ' ἕτερον εἰς τέσσαρα. Τούτοις δὲ παρέπονται δύο παραρ-
 τήματα. Περιλαμβάνει δὲ ὁ ὀδηγός, ὡς αὐτὸς ὁ συγγραφεὺς λέγει, ἐν τά-
 ξει φυσικῇ τὰ κύρια καὶ ἀπαραίτητα τῆς φυσικῆς καὶ πολιτικῆς περιγρα-
 φῆς θέματα, ἅτινα οὐδεὶς δύναται νὰ παρίδῃ, θέλων νὰ γράψῃ περιγρα-
 φὴν τόπων ὑπὸ γεωγραφικὴν ἐποψίν. Πάνυ δὲ ὀρθῶς καὶ δικαίως ὑπο-
 λαμβάνει ὁ συγγραφεὺς, ὅτι « περὶ τὴν ἐκπόνησιν περιγραφικῶν ἐκθέ-
 σεων τῶν τόπων δύνανται νὰ ἀσχοληθῶσιν οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἀνώτεροι
 διοικητικοὶ καὶ στρατιωτικοὶ ὑπάλληλοι, οἱ κατὰ τόπους καθηγηταὶ καὶ
 ἑλληνοδιδάσκαλοι, οἱ ἐπίσκοποι περὶ τῶν ἐπισκοπικῶν αὐτῶν δικαιοδο-
 σίαν ὑπαγομένων τόπων, οἱ ἱεροκέρυκες, οἱ φοιτηταὶ περὶ τῶν ἰδίων αὐ-
 τῶν πατρίδων, καὶ πᾶς τέλος λόγιος περὶ τοῦ τόπου ἐν ᾧ διαρκῶς οἰκεῖ. »
 Διὸ καὶ ὁ ὀδηγός δὲν δίδεται ὑπὸ τοῦ συγγραφέως « εἰς χεῖρας γεωγρά-

1) Αἰκίαι ραβδισμῶν. 2) Ὁλόκληρος ἐκ τοῦ λατινικοῦ sumptus.

3) Ἐβρουχάτο. 4) Διόρθωσιν

φων, ἀλλ' εἰς χεῖρας λογίων, αἵτινες ἔχοντες ἐγκύκλιον παιδείουσι δύνανται νὰ ὑπηρετήσωσι τὴν πατρίδα των καὶ νὰ πλουτίσωσι τὴν φιλολογίαν αὐτῆς διὰ τοιαύτης μελέτης. Κατανοοῦντες δὲ καὶ ἡμεῖς μετὰ τοῦ φιλοτίμου συγγραφέως ἅμα μὲν τὴν ἀνάγκην τῆς συντάξεως τῶν ὡς οἶόν τε τελειωτέρων κατὰ τόπους γεωγραφικῶν συγγραφῶν, δι' ὧν σὺν τῷ χρόνῳ θέλωμεν ἀνηθῆ νὰ ἔχωμεν πλήρη, ἀκριβῆ καὶ κατὰ τὰς ὑπαγορεύσεις τῆς νεωτέρας ἐπιστήμης συντεταγμένην γεωγραφίαν τῆς ὅλης ἡμῶν πατρίδος, ἅμα δὲ συνεπιδοκιμάζοντες τὴν εὐγενῆ πρόθεσιν τοῦ Α. Μηλιαράκη καὶ εὐγνωμόνως ἀποδεχόμενοι τὴν συμβολὴν ταύτην καὶ τοὺς ὄρους, ὑφ' οὓς δέον νὰ συντάσσωνται τὰ γεωγραφικὰ ὑπομνήματα ἢ τοπογραφικαὶ ἐκθέσεις ἀνεπιφυλάκτως συνίσταμεν τὴν κτῆσιν καὶ μελέτην τοῦ Ὁδηγοῦ πρὸς πάντα μὲν λόγιον ἄνδρα, μάλιστα δὲ πρὸς τοὺς ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῆς παιδείας ἐργαζομένους. Διότι οὗτοι καθ' ὃ ἔχουσι ὑψηλὸν καθήκον ὀφείλουσι νὰ δείξωσιν, ὅτι καὶ αὐτοὶ τέλος πάντων, οὐ μόνον συναισθάνονται τὴν παρ' ἡμῖν παντελεῖ σχεδὸν ἔλλειψιν τοιούτων γεωγραφικῶν πονημάτων, ἀλλ' ὅτι εἶναι διατεθειμένοι καὶ ἔργῳ νὰ συμπράξωσιν εἰς τὴν θεραπείαν ταύτης καθ' ἃς ἐν οὕτως ἀνθηρᾷ, σαφεῖ καὶ ἀληθῶς γεωγραφικῇ γλώσσῃ διαγράφει ἀρχὰς καὶ ὁδηγίας ὁ συγγραφεὺς τοῦ εἰρημένου Ὁδηγοῦ. Φρονοῦμεν δὲ ἀδιστακτικῶς, ὅτι ἡ πρόθεσις τοῦ φιλοπόνου συγγραφέως τοῦ ὁδηγοῦ τῶν ἀπλῶν τοπογραφικῶν περιγραφῶν ἔτι μᾶλλον θὰ κατανοηθῆ καὶ μείζων καὶ ζωηρότερος θὰ μεταδοθῆ ὁ κατ' ἐπίγνωσιν ζῆλος περὶ τὴν ἐκπόνησιν τῶν κατὰ τόπους γεωγραφικῶν ἐκθέσεων καὶ συγγραφῶν, ὅταν αὐτὸ πρῶτον τὸ ἡμέτερον ἐθνικὸν Πανεπιστήμιον μετὰ τοῦ ἐπὶ πῆς Παιδείας ὑπουργείου συναισθανθῶσι καὶ θεραπεύσωσι τὴν παρ' ἡμῖν ἐπικρατοῦσαν παχυλοτάτην ἔλλειψιν καὶ ἄγνοιαν τῆς γεωγραφικῆς ἐπιστήμης, ὀρίζοντες ἰδίαν ἔδραν ἐν τῷ ἀνωτάτῳ παιδευτηρίῳ τῆς διδασκαλίας τῆς γεωγραφίας. Οὐ σμικρὸς δ' ὀφείλεται ἔπαινος εἰς τὸν φιλόμουσον καὶ ὄντως φιλοπάτριδα υἱὸν τοῦ ἀοιδίου Α. Κορομηλά, ὅς, εἰς τὸν ἐθλωφελῆ σκοπὸν τοῦ Α. Μηλιαράκη ἐπιδῶν, ἀπεφάσισε τὴν κατὰ περιόδους ἐκδοσιν *Γεωγραφικοῦ ἀρχείου*, περιλαμβάνοντος τὰ ἀξία λόγου τῶν εἰς τὰ καταστήματα αὐτοῦ ἀποστελλομένων ὑπομνημάτων, συντεταγμένων κατὰ τὰς ἀρχὰς τὰς ὀριζομένας ἐν τῷ ῥηθέντι τοῦ Α. Μηλιαράκη Ὁδηγῷ, τῷ φιλοκάλως ἐν τοῖς αὐτοῖς καταστήμασι τυπωθέντι καὶ δωρεὰν διανεμομένῳ κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ τοῦ συγγραφέως ἀφιλοκερδῶς ὅλως πρὸς τοῦτο ἐργασθέντος.

I. A.